

E határozatból következtetve, majdnem kétségtelen, hogy a német birodalmi erdészeti egyesület előbb-utóbb megalakul és pedig körülbelül olyan szervezettel, mint a mi Országos Erdészeti-Egyesületünk. A különbség a kettő között csak az lesz, hogy nálunk nincsenek vidéki egyletek, míg ott továbbra is megmaradnak. De erre, éppen a német mozgalmakból következtetve, nincs is oly nagy szükség, mint eddig talán némelyek gondolták. A vidéki szűkebb köröket érdeklő kérdések alkalmi tanácskozások útján s a központi egyesület vándorgyűlései alkalmával, vagy pedig az irodalom terén külön helyi egyesületek nélkül is eléggé megvitathatók. Az erdészet általános érdekeinek képviselőjénél pedig csak baj, ha sokfelé tanácskoznak, mert mint éppen a németek panaszkodnak, a határozatok eltérők, s rendszeren igen jó alkalmat szolgáltatnak arra, hogy az illetékes körök figyelmen kívül hagyják esetleg a szak legjogosabb követeléseit is.

H. S.

Növénytenyésztési kísérlet villamos fény segítségével.

A párisi villamossági tárlaton a többi között egy, Siemens villamossági kertészetéből származó növény - mintagyűjtemény van kiállítva, melyről a „B. B. C.“ és a „P. Lloyd“ nyomán a következőket közöljük:

Siemens asztalán az év bármely szakában a legfinomabb gyümölcs és zöldség zsöngé csemegéit találhatni, mely körülményt nevezett angol tudós kerti házában alkalmazott 5.000 gyertyaláng erős villamossági lámpájának köszöni, s melynek lángját a nap leáldoztával megindítja s működni hagyja míg ismét reggel a nap a hegyek mögül kibontakozott. Ily módon a növények 6—7 havi időközben megszakadás nélkül éjjen át e villamos fénynek, nappal pedig a nap világá-

nak vannak kitéve. Ezelőtt u. i. azt hitték, sőt még most általában el van terjedve azon nézet, miszerint a növényeknek ép úgy van szükségük az éjjeli pihenésre, hogy növekedésükben s működésükben némileg szünetelhessenek, mint az állatoknak. A tapasztalat azonban kiderítette, hogy ez nincs így, sőt hogy még maga a téli pihenés sem okvetlen kellék a növény életéhez és fentartásához.

Az ezen feltevést minden irányban bizonyító s igazoló kísérlet a következő: Egy narancs- és egy alacsony kerti-vagy üvegház, melyben őszi barack, szőlő, rózsák, azaleák s egyéb növények tenyésztettek s melyben ezenkívül borsó, bab s egyéb zöldség, eper, szederj és gabbaneműek is vettek el, hogy a lehető legkülönbözőbb fajokon lehessen eszközölni az észleleteket, szolgált e kísérlet kiindulási pontjául. A hőmérsék 15⁰ R.-ra emeltetett s a mennyire lehetséges volt e magasságban fenn is tartatott. Mindkét helyen, úgy a meleg- valamint a narancsházban ugyanis egyegy 5.000 gyertya láng erejű villamossági lámpa lett alkalmazva s a láng intenzitása Siemens-féle elektrodinamikus gépek segítségével táplálva. Az első kísérlet 6 és 1/2 havi időközt vett igénybe, t. i. 1880. október 22-étől 1881-ik év május 7-éig, mely idő alatt, mint már fenn érintők, a növények szünet nélkül ki voltak téve a világosság hatásának; nappal és éjjel egyaránt.

Az üvegházban 3 méter magasságban alkalmazott láng, bányaditra csiszolt áttetsző üveggolyóval lett eltakarva, míg a narancsházban használt láng szabadon árasztotta világát. A két különféle alkalmazási mód hatása csakhamar mutatkozott is eredményeiben. Az üvegházban u. i. Siemens növényein igen gyors, egyenletes szép növekvést észlelt s termése is kitünően sikerült; a szőlőn felette nagy szép és a szokottnál édesebb bogyókat nyert, eper és szederje gyönyörű szint és zamatosabb ízt nyertek mint rendes körülmények közt, míg a gabbaneműek

oly magasra nőttek s a mellett mégis oly annyira hajtottak kalászsba, hogy száraik a megtermés súlya alatt eltöredezték.

Egészen elütő eredményt mutatott a narancsház vegetatiója; itt a villamossági láng szabad hatása alatt a növényélet oly silány volt; hogy az egyedek legtöbbször beteges, gyenge kinézetűt nyert, részint pedig oda veszett, s mindamellett hogy a láng hatályát meleg vizgőzőkkel enyhíteni iparkodtak, a kívánt siker még sem lett elérve.

Hogy teljes meggyőződést nyerhessen, vajjon csakugyan csupán e szabad, meg nem enyhített vagy gyengített villamossági láng árasztása volt-e oka a negatív eredményeknek, Siemens következő kísérletet tett: Egy almafát egyik oldalán a láng szabad behatásának, másikat pedig egy üveggolyó segítségével felfogott láng sugárzásának tette ki; 12 óra elegendő volt, hogy e két különféle hatás eredményét világosan felmutassa. Az első oldal u. i. gyenge és beteges színezetével a másikkal mely ez alatt üde friss és virágzó maradt, a legnagyobb ellentétet képezte.

Később még fehér és színezett világítással tett próbákat mi mellett kitünt, hogy a sárga világítás behatása alatt álló növények menységre nézve ugyan nem, minőségre azonban annál többet veszítenek, hogy továbbá a veres láng befolyása mellett a vegetáció csak igen silány s a kék lángnál meg éppen nem marad meg, így tehát egyszersmind az is kitünt, hogy csupán a fehér üveg által felfogott villamossági fény az, mely sikerrel és a növekvést tetemesen előmozdítva, alkalmazható a növényekre.

Siemens úr azonban a szabadban is tett több rendbeli kísérleteket e módszerével, így a többi közt januárius 6-án felszántott földbe különféle gabnaneműeket vetett el. Eleintén hó és fagy nagyon késleltette a virágzást, a mint azonban az időjárás jobbra fordult s enyhébb lett, a vetés a villamosság

behatása mellett csakhamar kifejlődött, úgy hogy már június végével bő és dús aratást érhetett el.

Siemens úr e kiállított terményei természetesen nagy hatást idéztek elő az érdekelt körökben, úgy hogy azon van-
nak ez ép oly érdekes, mint hasznos intézményt Párisban is
meghonosítani s a lehető legnagyobb tökélyre hozni. Hogy
mennyire érnek el nagyobb mérvben is sikert még, a
jövő titka.

Kachelmann.

Lapszemle.

(Külföldi szakfolyóiratokból vett közlemények.)

(I) **Fagyöngy és a húros rigó.** Carl freiherr Schilling von Cann-
stadt az „Allg. Forst- u. Jagd. Ztg“ ez évi január és február havi
számaiban a fagyöngynek káros befolyásával foglalkozik az erdőre.
Az arankával (*Cuscuta europaea*) hasonlítja össze, s azt állítja, hogy
ezen élődinék köszönhető az, hogy az idősai higanybányák erdeiben
ezer darab fűrész rönkő közül alig 50-nek egészséges a bele. A fák
korhásak, a megrökönyödött fanedvtől megfeketedettek, s a bányában
alig tartanak el 3 évig. Különb is tartósságuk és horderejük csekély
s mint tüzelő anyag a legrosszabb hírben állanak.

Egy 60 cm. vastag jegenye fenyő korongot említ, a melyen a
fagyöngy rendkívüli élettartóssága szemlélhető. A fa 131, a fagyöngy
117 éves. Kezdetben az élődi növény csak egyik oldalát foglalta el
a törzsnek, később egészen befogta azt, s koronként annak fájával
beteges, most korhadó fenyőfagyűrű képződés váltakozott.

A fagyöngy leghathatósabb terjesztője a húros rigó (*turdus visci-
vorus*). Ezen madár pusztítását, s a fagyöngynek leverését, valamint
a fiatalabb erdőrészekben a fagyöngy által meglepett fáknak kivágását
és feldolgozását ajánlja.

(I) **Nagyobb magból nem lesz nagyobb csemete.** Dr. Baur az
általá szerkesztett „Centralblatt für das Allg. Forstwesen“ czimű folyó-
iratának 1880. évi deczember havi füzetében csemete tenyésztési
kísérleteket közöl, melyeknek eredménye azt mutatja, hogy a nagyobb
makkból erőteljesebb tölgycsemeték fejlődtek.

Ezzel szemben dr. W. Vonhausen erdőtanácsos és tanár az
„Allg. Forst- u. Jagd Ztg“ ez évi február havi számában szelid gesztenye-
maggal véghez vitt kísérletet közöl, melynek eredménye az volt, hogy